

[Aksel Larsen.]

forslag. Netop af hensyn til den kategori af skatteydere synes vi det er nødvendigt at sætte bundgrænsen i vejret, men vi finder i øvrigt, at det vil være rimeligt at tage dette skridt. Det vil navnlig være til gavn for dem med de små indtægter, og vi ved godt, at det efter finansministerens beregning vil koste ca. 120 mill. kr. om året, men vi tror, at staten godt kan undvære dette beløb.

Vi skulle have overvejet at give efter for henstillingerne til os om ikke at stille et sådant ændringsforslag, hvis vi havde sporet nogen praktisk velvilje over for vort forslag om at påbegynde afviklingen af tøjskatten; men vi har ingen praktisk velvilje sporet. Det nedsatte udvalg har holdt sit første reelle møde forleden, og man må forstå, at når man her i tinget udtaler velvilje for et af vore forslag og derpå putter det i den i Vandrehallen afbillede syltekrukke, så må vi forsøge på anden måde at skaffe skattelettelse. Derfor har vi ikke kunnet følge henstillingerne om at undlade at fremkomme med det ændringsforslag under nr. 2, som jeg hermed anbefaler til vedtagelse.

Hvad børnetilskuddene angår, er det et meget betydeligt fremskridt, at vi er sluppet af med børnefradragene i den skattepligtige indkomst, og at vi yderligere har fået en forhøjelse af de såkaldte børnetilskud, sådan at det i hvert fald for de allerfleste, måske alle, skatteydere med børn vil betyde en lettelse. Det er virkelig et meget betydeligt fremskridt, selv om man også her kunne ønske, at fremskridtet var blevet endnu større. Jeg har i udvalget antydnet, at man burde gå højere op. Jeg mente, at man vel nok kunne blive stående ved de 400 kr. for første barn, men at man så burde gå op til 450 kr. for det andet barn og 500 kr. for hvert af de følgende børn. Den højtærede finansminister var betænkelig, idet dette efter hans beregninger ville koste 35 mill. kr.; men da man nu fra såvel ministerens som fra hele udvalgets side er gået med på at sætte børnetilskuddene til 400 kr. for det første, 450 kr. for det andet, det tredje og det fjerde barn og derefter 500 kr. for hvert følgende, finder jeg, at man har givet os en så væsentlig indrømmelse, at det ville være rimeligt, at vi

undlod at stille vort forslag som ændringsforslag. Det betyder ikke, at vi her mener, at man er kommet tilstrækkelig højt op, men vi kan jo næste år arbejde for at komme videre frem.

Jeg tror, det ville være rigtigt, at børnetilskuddene ikke var noget, der befandt sig i skattelovgivningen. Hvis de skal blive stående i skattelovgivningen, burde man da vist hellere kalde dem børnefradrag, nemlig fradrag i den skat, man skal betale. Men jeg tror, det ville være rigtigt, at vi havde børnetilskuddene i en særlig lov. Det er dog et stykke socialpolitik, et stykke familiepolitik, og de burde være i en særlig lov, administreres ikke af skattevæsenet, men af socialforsorgen i dette land. Det er imidlertid noget, der ikke har været undersøgt; der er ingen, der kan sige noget om, hvorledes det kan praktiseres, eller hvorledes det bedst kan praktiseres, hvor meget administration det vil kræve, og hvor store administrative omkostninger det ville medføre.

Vi har, fordi dette er uafklaret, ikke stillet ændringsforslag, men takker for det tilsagn, vi har fået fra den højtærede finansminister om, at han sammen med socialministeren vil undersøge og overveje hele dette spørgsmål; så bliver der jo lejlighed til på solidere grundlag at komme tilbage til det på et senere tidspunkt, formodentlig til næste år.

Ja, jeg tror, jeg skal lade det være nok med dette. Naturligvis kan vi stemme for de ændringsforslag, der er tiltrådt af hele udvalget, om at en bemyndigelsesparagraf til finansministeren udgår, og om, at hvis det overskydende beløb for børnetilskuddenes vedkommende overstiger 500 kr., så skal det udbetales kvartalsvis, i stedet for som hidtil én gang om året, til børnenes forældre.

Vi vil altså stemme som hermed angivet ved afstemningen om ændringsforslagene, og jeg kan måske med det samme tilføje, at jeg jo godt er klar over, at man desværre ikke vil vedtage det ændringsforslag, vi har stillet. Det vil dog ikke forhindre os i ved tredje behandling at stemme for udskrivningslovforslaget, da vi finder, at det, alt taget i betragtning, er et betydeligt fremskridt i forhold til den hidtidige lovgivning på dette område.